

December 1863 Civillisten overeensstemmende med Grundloven fastsattes for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig — som det dengang hed — til 500,000 Rd. eller en halv Million. Nu er det ligesaa vist, at det vilde være sømmeligt, om ved Rigets Sønderlemmelse, ved Sønderjyllands Tab, en forholdsviis Deel af Civillisten var inddragen til Fordeel for Statskassen; det vilde efter den dengang gængse Beregningsmaade, i Kraft af Forholdstallet 17 : 62, have ført til en Nedsættelse af $\frac{17}{70}$ af den hele Civilliste; den skulde følgelig rettelig været nedsat med $107\frac{1}{2}$ Tusinde Rigsdaler, altsaa til ialt omtrent 393,000 Rd.; dette er forresten ogsaa en meget klækkelig Civilliste; naar man seer hen til, at Norge kun udreder 196,000 Rd. til sit Hushold, saa vil det, vi udrede, findes at være meget tilstrækkeligt. Men det kan altsaa ikke være tvivlsomt, mener jeg, at naar Civillisten af Grunde, som jeg forøvrigt ikke skal miskjende, vedbliver at oppebære disse 107,000 Rd., som efter Lovens Aand ialfald ikke regnskabsret kunde tilkomme den, at der jo er god Tøie til at sætte den Indtægt, ligesom al anden, i Skat. Selv om vi ved en Indtægtsstat efter stigende Trinfølge — eller „Scala“ — kom dertil, at der af al Indtægt over 25,000 Rd. skulde svares 10 pCt. i Skat, saa bliver det for Civillisten dog ikke fuldt 50,000 Rd., altsaa ikke Halvdelen af det, den efter min Synsmaade oppebærer for meget. Jeg føler mig iøvrigt overbevist om, at disse Ord vilde være overskødige for Enkelte og spildte paa de Fleste; imidlertid pleier man jo, især i meget indgivende Sager, hvor Ens Anskuelse maaskee ikke falder sammen med Fleertallets, men kun med et lille Mindretals, at give Grunde for sin Afstemning; jaaledes med mig her. Hvis nemlig dette Punkt i § 5 bliver staaende, vil jeg nødes til endelig at stemme mod enhver Indtægtsstat paa ethvert Trin. Imidlertid vil jeg dog stemme for denne Lovs Overgang til anden Døstelse, haabende, at ærede Medlemmer af det kommende Udvalg i Loven vilde tage foreliggende Forslag under nøtere Prøvelse, og at de da vilde tage noget Hensyn til dette enkelte Punkt, og vi vilde da faae at see, hvorvidt

et lignende Tilfælde kunde indtræffe som det, vi havde i næstforrige Møde, da min ærede Sidemand her tilhøire (C. B. Rimestad) ytrede, at der hvilede en Adelsluft over Forsamlingen, idet der nemlig, naar vi kom til Lovens 2den Døstelse, let kan komme til at hvile en Hoflugt over Forsamlingen, Noget, jeg holder endnu mindre af i et Folkeraad.

Med disse Ord skal jeg altsaa stemme for Sagens Overgang til 2den Døstelse, med Tak til den ærede Finansminister, fordi han har imødekomet Rigsdagens Ønske om at faae en Indtægtsstat efter Procentsystemet, og fordi der her foreligger et Arbeide, med Hensyn til hvilket jeg troer, man maatte være meget ensfiddig, om man vilde frakjende det de mange gode Sider, det har, et Arbeide, som jeg troer, de Fleste vilde være enige om vil kunne afgive et godt Grundlag til at bygge videre paa.

H. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds): Det er fuldkommen rigtigt, hvad der blev fremhævet af den høitærede Finansminister, at jeg igaar fremsatte den Paastand, at de 6 pCt., som ere opstillede i § 13, ere Mere, end man med Rimelighed kan antage, at en Eiendom kan give i Udbytte, og jeg fremhævede, at dette ogsaa staaer i fuldstændig Modstrid med den Mening, man hidtil har haft om det Udbytte, en Landeiendom kunde give. Jeg henviste til den Tid, da en vis Indtægt gav visse politiske Rettigheder, og jeg fastholdt, at 8 Edr. Hartorn var det, som man dengang antog skulde til for at give 1200 Rd.s aarlig Indtægt. Dette har nu den høitærede Minister erklæret at være rigtigt, men, siger den høitærede Minister, det beviser Intet, thi Eiendomspriserne ere stegne betydeligt siden den Tid. Det er nu dette, jeg for det Første maa tillade mig at betvivle; man behøver nemlig ikke at gaae saa langt tilbage i Tiden som til 1855, man kan blive staaende ved Aaret 1865, thi endnu da gjaldt den Valglov, hvorefter 1200 Rd. skulde have denne Betydning. Jeg skal kunne fremvise flere Taxationsforretninger for den høitærede Minister, som ere foretagne i den nævnte Tid, og ved hvilke Landeiendomme ikke ere taxerede, som den høitærede Minister meente, til 2500